

רחל מדחלת על כל העולם

אבי עופרים מתחתן

למאוסרת קוראים ביאטה ויקארט. היא גרמניה קתולית, בת 20, בלונדית טהורה, בת למשפחה גרמניה בורגנית. אבא סיטונאי לצורכי צילום, אמא עקרת בית טיפוסית. בקיצור, מה שקוראים ילדה מבית טוב.

אבי פגש אותה לפני יותר משנה במסיבה במינכן, ומאז הם התחילו לצאת. לא כל-כך בקלות, אל תחשבו. אבי עופרים

שית היו אלה שנתיים קשות של מעבר. ידידים שפגשו בו, עם חתיכה זו או אחרת, במועדונייה הלילה במינכן, היו פולטים מ' אחורי גבו: "אבי גמור".

אבי לא היה גמור, אבל הוא היה ללא ספק נתון בתהליכי הגלגל לאחור, לפחות מבחינה מקצועית. אסתר ואבי הופגשו בחברת תקליטים ידועה, שהציעה להם הון תועפות כדי לחדש את הופעתם המשותפת יחד. אבל שום דבר לא יצא מזה.

היום, אבי מושך כתף על כל הרינגונים. "איני יודע אם נגמרתי או לא", הוא אומר. "מאז שפגשתי את ביאטה, זה לא מעניין אותי יותר. כרגע, רק החתונה מעניינת אותי."

התפרע עוד יותר מאז גירושו מאסתר עופרים הולך ומתביית.

איך קרה השינוי המפתיע? אבי שותק — וזה לכשעצמו כבר שינוי מפתיע ביר — תר. ביאטה היא הדוברת: "פשוט בגלל שחסרו לו, הרבה זמן, חיבה, רעות ותום".

אולי, אולי, דבר אחד ברור. הגירושין מאסתר היו נקודת-מפנה בחייו של אבי. לא רק מבחינת הקריירה. גם מבחינה א-

דבר לא עזר. היא נשארה קרה כמו קרה. כשראיתי שאני לא מצליח להסדר לבדי, הועקתי ידידה משותפת לעזרה. רק בתיווכה, התחיל הקרה להישר.

אחרי כשמונה חודשי היכרות, הפי כו השניים לחברים פורמליים. מספרת ביאטה, הלומדת ב' בית-ספר לצילום במינכן: "נכנסתי לגור אצלו לכמה ימים, ונשארתי". היא נשארה ככה כבר ארבעה חודשיים.

הדיווחים מגרמניה, על ארבעת ה' חודשים האלה — וגם על הקודמים להם — הם חיוביים בהחלט. הבורגניה הקטנה מאלפת את אבי בקצב מביע רצון למדי. היא כבר הצליחה לסחוב אותו לכמה ביקורים.

אבי עופרים ואשתו לעתיד

בית אצל החותן והחתונה המיועדים. בית במינכן, היא מבשלת לו, מיעצת לו בעסקיו. ובכלל, אבי הפרוע מטיבעו, ש' הוא אמנם שם מפורסם בגרמניה, אבל על הצעירונה הבלונדית זה לא השפיע. "גיי-סיתי את כל השיטות", מספר אבי. "שום

הוא אמנם שם מפורסם בגרמניה, אבל על הצעירונה הבלונדית זה לא השפיע. "גיי-סיתי את כל השיטות", מספר אבי. "שום

סוף הרומן

עדנה לב ויהודה ברקן

זה לא היה מפתיע, סוף הרומן בין יהודה ברקן ועדנה לב. ולמי רות שזה בושש — זה בא עכשיו. ובאופן סופי לגמרי.

לפני ארבעה חודשים, כשדיווחתי לכם על ההתקררות ברומן ה' גדול, שנמשך שלוש שנים לוחי טות — הכחיש יהודה הסימפטי בלהט רב הכל בכל מכל, ואפילו יותר מכל. "אפילו יש לנו כבר תאריך לנישואין", הודיע לי בטון נורא משכנע.

אני לא יודעת אם הוא באמת האמין בזה, או סתם עבד עלי — אבל העסק נגמר, למינתי-ליבם של כל חבריהם של השניים.

העסק נגמר דווקא בתאריך לא כל-כך מתאים. בשבת הקרובה, תחגוג עדנה את יום-הולדתה ה' 22. מתנה דווקא לא מתאימה ליום-הולדת.

מו. מה שקוראים מוות טבעי." היא לא שכחה להוסיף גם את המשפט שמתחיל לדכא אותה, בזמן האחרון: "אבל נשארו ידידים טובים".

יהודה סיים רק לאחרונה את הו' פעתו בסרט, "שתי דפיקות לב". עכשיו, כנראה, יש לו עוד כמה דפיקות כאלה.

אז למה הם עשו זאת? "נפרדתי מיהודה סופית", אמרה השבוע עדנה. "מספיק שלוש שנים. לא, לא היתה שום סיבה מיוחדת. אין לי שום אחר, ועד כמה שאני יודעת, גם ליהודה אין שום חברה אחרת. פשוט זה נגמר מעצ-

חתונת ההיפית והדתי

ועכשיו — הם התחתנו. הדיווחים האחרונים, אחרי החתונה, הם מופלאים לא פחות: העלמה הפכה לדתית בעצמה. עד כדי כך, שהיא מכסה את שורה בפאה נוכרית. בסדר, אינני דורשת שתאמינו. אני רק מדווחת.

אשר יגורתי, בא לי. אורנה בנאי התחתנה איתו.

זה מה שקוראים, כנראה, נסתרות דרכי האל.

ועוד איך נסתרות. הגרושה הדיוגור פית הזוהרת והסוערת איננה התוספת היחידה לקיבוץ הדתי בשרון. תוספת דיוגורפית אחרת: איקה ישראל.

אני מתכוונת לבחור הדתי מקיבוץ קדמה, שבשעתו סיפרתי לכם שהיא יוצאת איתו. (העולם הזה 1805). בהתחלה, הסיפור נראה לא כל-כך מת-קבל על הדעת. אורנה, גרושתו של גברי בנאי, היתה מעמודי-התווך של דיוגור. במשפטי-הגירושין שלה מגברי, בו נלחמו גברי ואורנה על הזכות להחזיק בילדם, הועלו על-ידי הבעל ואשתו האשמות מרתקות, אחד נגד השני, של אורגיות, חשיש, ושאר ירקות. אורנה גם נעצרה בשעתו על החזקת חשיש.

האמן הסוער, גם הוא עמוד-תווך דיי-זנופי לשעבר, עבר לפני כשנה ללמוד בישיבה בירושלים. עכשיו, מסתבר, הוא גמר ללמוד, ועבר בימים אלה לקדמה.

לא, בינתיים עוד לא שמעתי שהוא יוצא עם דתייה מקומית. אבל, כמו שאמרתי, נסתרות, נסתרות.

בקיצור, היא היתה טיפוס שמח, לא משנה מאיזו זווית אתם בוחנים אותה.

ואו, הגיעו — בהתחלה השמועות, אחר-כך הידיעות המבוססות — שהיא יוצאת עם צעיר דתי, חבוש כיפה ופי-אזת, משהו לא רגיל.

מתגרשים, מתחתנים, נשרפים

כדי להתחתן עם לורטה נחום, פקידה שאיתה עבד, ושם היא נשואה. ושם היא כמובן מתגרשת עתה, לאותה מט' רה.

והנה, בשבוע שעבר — ימים ספורים לאחר שישראל הודיע לאשתו על רצונו להתגרש — עפו ניצוצות די-נור: מכי-ניתו של ישראל הוצתה, נשרפה מכף רגל ועד ראש.

רק לפני שבועיים (העולם הזה 1808) סיפרתי לכם על הסבא המתגרש — ישראל אלון, חתנו של ח"כ אהרן גולד'שטיין, יו"ר אירגון הקבלנים בארץ — שפתח בהליכי גירושין מאשתו שולה, אם לילדיו וסבתא לנכדיו. וכל זה —

מה שמעלה כמובן את השאלה המר-תקת: יש קשר, או אין קשר?

מצד אחד, ייתכן בהחלט שההצתה היתה מקרית לגמרי, בעקבות התחביב החדש הרווח בחוצות תל-אביב רבתי, להצית מכוניות, לנפץ חלונות-ראווה, ובכלל לא לשקוט על השמרים. תחביב כלל לא מסוכן, דרך-אגב, בהתחשב בכך שאף אחד מהמציתים והמנפצים לא נה' פס עדיין על-ידי המשטרה. לסוג מסויים של פעולות, רחובות תל-אביב דווקא בטוחים מאוד בלילות.

דני רגן ואירנה אדר

מצד שני, ייתכן בהחלט גם שהבחירה דווקא במכוניות של אלון, כלפיד חי, מכל רבבות המכוניות בעיר, לא היתה מקרית, אלא תזכורת של מישהו שלא מחבב אותו.

לגירושיו, מכל מקום, לא היה להצ' תה כל קשר. אמרה לי השבוע שולה: "איני יודעת מי שרף את המכונית של ישראל, אך אני יודעת שהמשפחה שלי לא עשתה זאת."

מילא, לא נגרם שום נזק. עם האשה החדשה, יצטרך ישראל לקנות לעצמו גם מכונית חדשה. שלא יהיה יותר גרוע.

המיכשול הקטן

הוסר

ועוד נישואין. מצטערת. כולם או ש' נישאים השבוע, או שמתגרשים, או שמת' כוננים.

הפעם זה האמרגן דני רגן, שלאחרונה סיפרתי לכם שהוא עומד להתחתן עם אירנה אדר, אחותה של חלוצת דוגמי ניו-יהוה-הירום בארץ. אן טוכמאיר.

אם כן, הדיווח שלי היה מוקדם קצת מדי. שכן אירנה, שהיא אחות רחמניה בהדסה, היתה נשואה בעצמה, ואמא ל' ילדה נחמדה בת שש. ועובדה זו התגל' תה כמערכת קצת בעד נישואיה לדני.

עכשיו, הוסר המיכשול. אירנה סיימה את תהליך הגירושין, והשניים עומדים על סף האושר.